

श्वेच्छतां प्राप्ता उपेताराऽपि तद्वधि वाममार्गरता
शिवस्य श्वेच्छरतिस्तद्वधि जाता वस्त्रिशपाञ्च तत्त्वस-
ञ्चेतीर्थगुप्तिः लौहित्यमात्रस्य तत्त्वमाहात्म्यस्थितिः ।
८२अ० लौहित्योत्पत्तिस्तन्माहात्म्यप्रादि । जाम-
दग्न्योपाख्यानम् । ८३अ० तत्त्वतमाहवधपापनिर्मो-
चनेन लौहित्यप्रशंसा । पूर्वकल्पेऽनुजकयाणासुर-
योर्भुङ्क्षिन्हाकालरूपगणत्वप्राप्तिकथा । ८४अ० राज-
नीतिकथनम् दुर्गादिकरणप्रकारः ८५अ० । प्र-
जासु राजावृत्तिप्रकारः । नृपकर्त्तव्यदुर्गापूजाविशेष
कावाः । तत्पूजाप्रकारः नीरजनप्रकारः । ८६ अ० पुष्पाभि-
षेकप्रकारः ८७अ० शक्रध्वजोत्थानविधिः । ८८ दशहरा-
यां विष्णोर्नृत्तिप्रकारः । श्रीपञ्चस्थां लक्ष्मीपूजाविधिः
बृहन्नृत्तिकाचारविशेषाः । द्वादशविधपुत्रविधिः । दत्तकादीनां
पञ्चीता संस्कारकरणे पुत्रव्यप्राप्तिः । पितृगोत्रेण संस्कारे
गृहीतः पुत्रत्वाभावः । पञ्चीः गोत्रेण चूडादिसंस्का-
राभावे दासत्वम्, पञ्चमवर्षादूर्ध्वपक्षे न पुत्रत्वसिद्धिः ।
पञ्चमवर्षीयपक्षे तत् पुत्रोत्पत्तिविधानम् । दासीपुत्रे
विशेषः । श्रुदाणां पुराणादिशास्त्रेऽनधिकारः । वर्ज्यं
पुरोहितलक्षणम् । विविध्य नृपकर्त्तव्याचारभेदः । आ-
युष्कामस्य कर्त्तव्याचारः ८९अ० । अयुक्तस्य गतिर्नास्तीति
नन्दिन उपदेशात् वेतालभैरवयोः पुत्रोत्पादनाभिधाने जाते-
भैरवस्य उर्वश्याः सङ्गमे सुरेशनामपुत्रोत्पत्तिः । तपसा तस्य-
विद्याधराध्यक्षताप्राप्तिः । तस्य धृतराष्ट्रकन्यायां देवसेनना-
मपुत्रोत्पत्तिः । ततः देवसेनादिंश्वर्यम् । तद्विश्वविजयेन
खाण्डवनस्य निर्माणम् । अर्जुनेन वज्रिप्रीत्यर्थं तस्य
दाहनम् । ९०अ० वेतालस्य कामधेनौ वृषभरूपपुत्रोत्-
पादनम् । तस्य भङ्गनाम्ना भङ्गित्वेन शिववाह-
नताप्राप्तिः । तस्य वंशवर्णनम् । वेतालवंशोद्भवा
एव सर्वे गावइत्युक्तिः ततः उपसंहारः । इत्येते प्रधान
भूताः पदार्थास्तत्त्वज्ञाः प्रसङ्गागतास्तान्येऽपि पदार्था अ-
भिधेयाः सन्ति विस्तरमवाप्नोताः
अत्रोदन्तिन्यते ८९, ९०अ० वेतालभैरवयोर्विभिन्नयं शक्यत्वे
स्थिते दत्तकचन्द्रिकादौ भैरवपुत्रस्यैव वेतालेन द्वाष्ट-
ज्ञायकपुत्रकरणप्रतिपादकयाक्यानि यान्युत्पत्तानि तानि
निर्मूलानीत्यगम्यते । पितृगोत्रेणेत्यादिवचनानां तत्त्व
या निर्भूतत्वात्का कता सापि कालिकापुराणाद-
र्शनमूलिकैव ८९अ० तद्वचनानां प्रत्यक्षत उपल-
ब्धसानत्वात् इति । कालीपुराणसम्बन्ध न० ।

कालिकाव्रत न० कालिकायाः प्रीत्यर्थं व्रतम् । पुराणोक्तं
व्रतभेदे

“शच्युवाच । “विधानं चास्य मे ब्रूहि कालिकाया
व्रतस्य च । समोपदिश्यतामेव तद्व्रतञ्च करोम्यहम् ।
तस्यास्तद्वचनं श्रुत्वा प्रत्युयाचाय सा तदा । शुद्धकाले
समारभ्य कृष्णपक्षे चतुर्दशीम् । संकल्प्य विधिना पूर्वं
समावास्यां व्रतं चरेत् । समारभ्य गुणैकेन द्विगुणं
परिशोधयेत् । न रात्रौ भोजनं कार्यं वामहस्ते भुजि-
क्रिया । सिद्धमद्यं रात्रिकाले दग्धमीनञ्च सर्वदा ।
वज्रयेत् पितृकं किञ्चित् रक्तशाकञ्च चाण्डकम् ।
द्विपट्कां विप्रजायाञ्च सधवां भोजयेत्ततः । एवं क्रमेण
कृत्वा तु कतिकालं नयेद्व्रतम् । ततः शुद्धदिने प्राप्ते
भौमाहे मन्दवासरे । यथाशक्त्युपचारैश्च पूजां कुर्यात्-
द्विधानतः । तथापराह्णकाले तु सन्ध्यापसमये तथा ।
रात्रौ तु कदलीकाण्डे गृहं निर्वाय प्राङ्मुखे । तस्य
मध्ये समारोप्य कालिकां पूजयेत् कदा । पाद्यार्चाचम-
नीयैश्च गन्धपुष्पादिभिस्तथा । धूपैर्द्व्यप्रदीपैश्च नैवेद्यं
विविधैस्तथा । पितृकं चैव सिन्धुर्वा व्यञ्जनं दग्धमीनकम् ।
निवेद्या सकलं देवैर्बलिं दत्त्वा प्रणम्य च । तद्वत् व्यञ्जनं
सर्वं नैवेद्यादि बलिं तथा । महारथ्ये प्रदातव्यं
कल्पेत्तत् व्रतसुप्तमम् । वैष्णवे कदलीमूले या कुर्यात्
कालिकाव्रतम् । कार्यसिद्धिर्भवेत् तस्या भविता गति
रत्तमा” ।

कालिकाश्रम न० इत० । भारतप्रसिद्धे विपाशानदी-
तीरस्थे तीर्थभेदे “कालिकाश्रममास्या विपाशावां
कतोदयः । ब्रह्मचारी जितक्रोधस्त्रिरात्रं मुच्यते
भवात्” भा०व्या० २५अ० ।

कालिङ्ग न० केन जलनालिङ्गप्रते आ+लिङि-कर्म्मणि वज्
इत० । (तरुज) मध्यस्थजलके फलभेदे । “कालिङ्गं
कृष्णयोजं स्यात् कालिङ्गं च सुवर्तुनम् । कालिङ्गं
याहि दृक्पित्तशुक्रहृच्छीतलं गुरु । पक्वं तु रोष्णं
सशारं पित्तलं कफयातजित्” भावप्र० तत्प्रत्ययस्वरूप
गुणादिकमुक्तम् । “कलिङ्गे भवः अण् । २कलिङ्गदेशोद्भवे
लि० स्त्रियां ङीप् । तद्देशानां राजा अण् । ३कलिङ्ग-
देशव्ये । “प्रतिजयाह कालिङ्गसमस्तैर्गजसाधनः” रघुः
“वर्गेरान्नेवाद्यैः क्रूरपक्ष्मीहितैः क्रमेण नृपाः ।
पाकलोभागधिकः कालिङ्गश्च क्षयं याति” वृहत्सं० ।
“निर्वृत्तयत्नं कालिङ्गं गात्राराधितं तथा” हरिः